

[Halvgaard.]

endnu ikke i folketinget kan skabes flertal for denne holdning, vil vi også gerne bidrage til, at der i de år, hvor Roskilde universitetscenter endnu måtte blive bevaret, kommer så velformede retningslinjer for det eksterne rektorat, som det nu engang med folketingets sammensætning er muligt at opnå. Dette er baggrunden for, at vi i betænkningen har opstillet et 10 punkts program for det eksterne rektorat, som det er vort håb at samtlige partier kan se at der er mere end alvor bag.

Ved fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 1 gøres ministerens bemyndigelse betinget af forudgående tilslutning fra folketingets undervisningsudvalg, jævnfør den såkaldte finansudvalgspraksis. Der er i bemærkningerne til ændringsforslaget klart gjort rede for, hvorledes fremskridtspartiet har tænkt sig, at ordningen skal fungere i tiden fremover.

Den virkelige baggrund for ændringsforslaget, der giver udvalget mulighed for nøjere at følge udviklingen, er de dårlige erfaringer, udvalget har vedrørende det mislykkede reorganiseringforsøg, hvor undervisningsministeren ikke fuldt ud levede op til udvalgets forventninger. For det første ved at hævde, at reorganiseringen kunne gennemføres på trods af den gældende styrelseslov, hvilket undervisningsministeren nu langt om længe har erkendt var umuligt. For det andet ved at hævde, at man kunne fastlægge et konkret fagligt indhold i uddannelserne på trods af en eventuel passivitet fra centralstudienævnenes side. Det var også en fejlsvurdering fra ministerens side, hvilket klart fremgår af den kendsgerning, at vi i dag har det foreliggende lovforslag til behandling.

På trods af ministerens løfte til udvalget om løbende at blive orienteret om reorganiseringforløbet, så mener jeg stadig væk ikke, at udvalget fik alle relevante oplysninger i sagen. Endvidere har vi, mener jeg, fået nogle ukorrekte oplysninger med fuldt overlæg, og for historiens skyld har fremskridtspartiet udbedt sig svar på en række spørgsmål, vi har stillet vedrørende nedsættelse af fagstudienævn for overbygningsuddannelserne på RUC. Vi har ønsket og ønsker stadig skriftligt svar på disse, selv

om jeg har forstået, at ministeren helst vil snige sig udenom.

Når vi herudover ser tilbage på, at ministeren den 22. oktober 1975 direkte mod bedre vidende påstod, at studieordningerne for basisuddannelserne på Roskilde universitetscenter udarbejdet på grundlag af den nye bekendtgørelse formelt set var i orden, og at der i det hele taget var kommet ro over tingene, efter at der pr. 1. september var oprettet institutter, ja, så må man virkelig være bekymret for ministerens dømmekraft. På dage efter den 22. oktober måtte ministeren erkende, at alt så sandelig ikke var i orden.

På denne baggrund er det ikke underligt, at vi fra fremskridtspartiets side er begyndt at se på, hvad det i det hele taget er, der har forhindret en hurtigere nedlæggelse eller en total nedlæggelse af centret. Svaret på dette kan simpelt hen kun være, at septemberforligets sorte skygger forhindrer, at ministerens sysler vedrørende Roskilde universitetscenter bringes til ophør.

Lone Dybkjær (RV):

Som det fremgår af betænkningen og af førstebehandlingen, er det radikale venstre en del af det flertal, der støtter undervisningsministerens forslag om at sætte Roskilde universitetscenter under administration. Da det ikke er med glad sind, vi gør det, skal jeg ledsage tilsagnet med et par principielle bemærkninger om baggrunden for vor tilslutning.

Roskilde universitetscenter blev grundlagt i slutningen af en periode med en meget stærk liberalisering, men egentlig også på et tidspunkt, hvor mange endnu mente, at liberaliseringen ville fortsætte, og hvor der fremfor alt måtte siges at være økonomiske muligheder for det. I en dynamisk udvikling kan man måske nok tillade sig et center med løse strukturer, det kan oven i købet være befordrende for ny tankegang og for en videregående udvikling, men i den fase, vi nu er inde i, bl. a. med de økonomiske stramminger, vi ser, så bliver de løse strukturer meget farlige, fordi de uafledeligt vil blive udsat for angreb. Der er, så vidt jeg kan se, kun én mulighed tilbage, nemlig at skabe en stram ramme, for hvis ikke man gør det, så kan man risikere, at man virke-